

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod transport og slagting af højdrægtige dyr.

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(Fremsat 11/12 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Der er en lille pause.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg beklager forsinkelsen.

Et forbud mod transport og slagting af højdrægtige dyr kan have meget gode grunde, og jeg har også stor sympati for forslaget.

Indledningsvis vil jeg godt understrege, at det for mig oplyste kun er en meget lille del af besætningsejerne, der lader højdrægtige dyr transportere og slagte. En dyrlæge på et kvægslagteri i Sønderjylland har f.eks. oplyst til pressen, at det er under 3 promille af de leverede kreaturer, der er højdrægtige.

Når det er sagt, så skal vi selvfølgelig gøre, hvad vi kan for at sikre os, at også denne lille del af dyrene beskyttes mod smerter og lidelser. Og det vil jeg gerne arbejde for. Justitsministeriet har faktisk allerede lagt op til i vidt omfang at forbyde transport af drægtige dyr i de udkast til bekendtgørelser om ændring af de gældende transportbekendtgørelser, som vi sendte i høring den 17. december sidste år.

Men når vi taler om transport af dyr, kommer vi ikke uden om at nævne EU-reglerne, der jo som bekendt næsten er fuldstændig harmoniserede på dette område, og som kan gøre et eventuelt totalforbud mod de omhandlede transportret kompliceret. Jeg vil imidlertid gerne prøve at ridse op, hvordan de gældende regler regulerer forholdene, og hvilke ændringer vi foreslår os:

For så vidt angår kommercielle transportere over en afstand af mindst 50 km, finder bestem-

melserne i Rådets direktiv fra 1991 om beskyttelse af dyr under transport anvendelse. Direktivet er gennemført i dansk ret ved en bekendtgørelse fra 1993 om beskyttelse af dyr under transport. I bilag til direktivet er der fastsat nærmere krav til beskyttelse af bl.a. drægtige dyr. Det fremgår af denne bestemmelse, at drægtige dyr, der påregnes at skulle føde under transporten, ikke anses for transportegnede.

Bestemmelsen genfindes næsten ordret i § 5 i den danske bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport.

Ved en ændring af de danske regler om transport af drægtige dyr er vi nødt til at holde os inden for rammerne af den nævnte direktivbestemmelse. Et forbud mod transport af drægtige dyr må derfor bl.a. afhænge af en fortolkning af direktivets ordlyd om, hvornår dyr påregnes at skulle føde under transporten.

Kl. 13.45

Højdrægtige dyr, der er meget tæt på det forventede fødselstidspunkt, må selvfølgelig påregnes at skulle føde under transporten. De er derfor uden tvivl omfattet af direktivets transportforbud. Men jo længere tid, der på tidspunktet for transporten er, indtil det forventede fødselstidspunkt, jo sværere bliver det at argumentere for, at dyrene påregnes at føde netop under transporten.

Justitsministeriet har derfor konsulteret Fødevaredirektoratets veterinærsagkyndige for at få oplysning om, hvor lang tid før det forventede fødselstidspunkt drægtige dyr kan påregnes at føde under en eventuel transport.

Fødevaredirektoratet har oplyst, at drægtige dyr, der inden for de sidste 10 pct. af deres drægtighedsperiode, men endnu ikke tæt på det forventede fødselstidspunkt, efter direktoratets vurdering alene kunne påregnes at skulle føde under transporten, hvis der er tale om en længelevende transport.

Baggrunden herfor er, at i det omfang drægtigheden forløber uden problemer, er det kun længelevende transportere, der vurderes at udgøre en større belastning for dyrene og dermed en risiko for, at fødslen går i gang under transporten.

Spørgsmålet er herefter, hvor lang en længelevende transport kan siges at være i den sammenhæng. Direktivet finder som nævnt anvendelse på kommercielle transportere over en afstand af mindst 50 km, og på en række områder om køre/hviletid og ruteplaner opererer direktivet med en grænse på 8 timer.

Justitsministeriet har på den baggrund foreslået, at de danske regler præciseres således, at transport af drægtige heste, kvæg, får, geder og svin over en afstand af mere end 50 km forbydes i de sidste 10 pct. af dyrenes drægtighedsperiode, hvis den samlede transporttid er over 8 timer.

Forslaget er indarbejdet i det udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse nr. 201 af 16. april 1993 om beskyttelse af dyr under transport, som vi sendte i høring før jul.

For så vidt angår transport af drægtige dyr af højst 50 km, er det transporter, der falder uden for direktivets anvendelsesområde, så man nationalt kan fastsætte regler, der går videre end direktivets ordlyd. Derfor har Justitsministeriet foreslået, at det også skal være forbudt at transportere drægtige dyr i de sidste 10 pct. af dyrenes drægtighedsperiode, hvis transporten er på en afstand af højst 50 km.

Dette forslag er indarbejdet i et udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse nr. 208 af den 17. juni 1964 om transport af dyr, som vi også sendte i høring den 17. december 2002.

Tilbage står imidlertid transporter over en afstand af mere end 50 km, men med en varighed på under 8 timer. Her er det efter Justitsministeriets opfattelse tvivlsomt, om dyrene kan påregnes at skulle føde under transporten og derfor også tvivlsomt, om et forbud vil være i overensstemmelse med direktivet.

Til brug for Justitsministeriets videre overvejelser om et eventuelt forbud mod transport af højdrægtige dyr på dette område, har vi den 18. december 2002 anmodet Det Veterinære Sundhedsråd om en udtalelse om, hvorvidt det er dyreværnsmæssigt forsvarligt at transportere højdrægtige dyr.

Når rådets udtalelse foreligger, vil vi vurdere, om det er muligt at fastsætte et sådant totalforbud mod transport af højdrægtige dyr inden for rammerne af de gældende EU-regler, eller om vi i stedet skal bruge rådets udtalelse til at søge at få EU-reglerne ændret.

Jeg kan for øvrigt oplyse, at Landbrugsraadet i sit høringssvar til de foreslåede ændringer af transportbekendtgørelserne har udtrykt sin fulde støtte til et forbud mod transport af højdrægtige dyr og opfordrer os til hurtigst muligt at få gennemført EU-regler, som kan sikre, at forbudet kommer til at gælde samtlige transporter.

På det her område har jeg i øvrigt en klar forventning om, at det længe ventede forslag fra Kommissionen om nye regler om beskyttelse af

dyr under transport vil indeholde langt bedre regler end de nugældende.

I Europarådet har vi nemlig nogle år forhandlet om en ny konvention om beskyttelse af dyr under international transport, og den nye konvention bliver forhåbentlig åbnet for undertegnelse i år.

I det endelige udkast er der efter stærkt pres fra bl.a. den danske delegation blevet indføjet en bestemmelse om, at drægtige pattedyr ikke må transporteres i en periode forud for fødslen, der mindst varer til de sidste 10 pct. af deres drægtighedsperiode.

Den nye konvention indeholder også en bestemmelse om, at konventionen kan tiltrædes af Det Europæiske Fællesskab, og Kommissionen har været med til forhandlinger om konventionen.

Vi forventer derfor, at Kommissionens forslag til nye EU-regler indeholder en tilsvarende bestemmelse om forbud mod transport af højdrægtige pattedyr i de sidste 10 pct. af deres drægtighedsperiode, så vi kan få gennemført et forbud i hele EU.

For god ordens skyld vil jeg gerne slutte spørgsmålet om forbud mod transport af drægtige dyr med at sige, at Justitsministeriets forslag indeholder en undtagelsesbestemmelse. Efter den bestemmelse kan dyr, der transporteres til eller fra en dyreklinik, dyrehospital eller lignende, transporteres uanset forbuddet, hvis transporten sker på en dyrlæges ansvar og under dennes tilsyn.

Jeg kan se af bemærkningerne til B 58, at forslagsstillerne også er opmærksomme på, at der kan være behov for i særlige tilfælde at tillade transport af højdrægtige dyr, f.eks. hvis dyr skal have foretaget kejsersnit. Af hensyn til dyrenes velfærd skal vi naturligvis ikke forbyde transport i sådanne særlige situationer.

Kl. 13.50

Tilbage er så spørgsmålet om slagtning af højdrægtige dyr. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at der i hvert fald af dyreetiske grunde er behov for at overveje et sådant forbud nærmere, hvis slagtning eller aflivning af moderdyret indebærer lidelser for fostret eller fostrene.

Samtidig med udarbejdelse af et forslag om forbud mod transport af disse dyr har Justitsministeriet derfor set på spørgsmålet om forbud mod slagtning og aflivning af højdrægtige dyr.

Det har ført til, at vi også har anmodet Det Veterinære Sundhedsråd om en udtalelse om,

hvorvidt det er dyreværns-mæssigt forsvarligt at slagte eller aflive højdrægtige dyr.

Mere specifikt har vi bedt Det Veterinære Sundhedsråd om at oplyse, om fostret må antages at blive udsat for smerte eller lidelse ved slagtning og aflivning af moderdyret, og hvilke metoder rådet kan anbefale at man anvender ved f.eks. nødslagtning af højdrægtige dyr.

Jeg må imidlertid gøre opmærksom på, at det er tvivlsomt, om dyreværnslovens beskyttelsesregler omfatter fostre, idet loven alene anvender ordet »dyr«, og der ses ikke i forarbejdet at have været taget stilling til, om dyrefostre falder ind under denne betegnelse.

Hvis Det Veterinære Sundhedsråd kommer frem til, at fostrene må antages at blive udsat for smerte eller lidelse ved slagtning og aflivning af moderdyret, må vi derfor undersøge nærmere, hvordan vi kan skrue et regelsæt sammen, der tager fornødent hensyn hertil.

Jeg kan imidlertid oplyse, at brancheforeningen Dansk Kvæg allerede af egen drift har taget initiativ til at analysere problemstillingen og få sat en stopper for transport og slagtning af højdrægtige køer.

Foreningen overvejer således en model, hvor besætningsejere og slagterier f.eks. indgår frivillige aftaler om, at besætningsejerne får en meget lav afregning, hvis de leverer højdrægtige køer til slagtning, så det ikke kan betale sig for besætningsejeren at vente med at slagte koen, til den er højdrægtig.

Bestyrelsen for Dansk Kvæg har lovet at orientere Justitsministeriet om udfaldet af det videre arbejde med at finde den rette model for at få stoppet uønsket praksis ad frivillighedens vej. Jeg synes, det er et godt initiativ, og jeg håber, at alle kvægavlere vil støtte op om det.

Som det forhåbentlig er fremgået af min gennemgang af reglerne og de ændringer, vi påtænker, er jeg faktisk meget enig med forslagsstillerne i, at der bør ses nærmere på, hvordan vi regulerer transport og slagtning af højdrægtige dyr.

Men som man også kan høre på min tales længde, er det et lidt kompliceret område, og som ansvarlig minister for dyrevelfærd vil jeg gerne have en sikkerhed for, at vi træffer vores beslutning på det bedst mulige grundlag. Jeg vil derfor afvente, at Det Veterinære Sundhedsråds udtalelser kommer, inden jeg kan træffe en endelig afgørelse af denne sag.

Det betyder så altså også, at regeringen ikke på nuværende tidspunkt fuldt ud kan støtte beslutningsforslaget. Men jeg bakker op om inten-

tionerne bag det, og som jeg allerede har sagt, vil regeringen arbejde videre ud fra de tanker, som også beslutningsforslaget afspejler, men vi bliver nødt til bl.a. at have det EU-retlige på plads.

Karsten Nonbo (V):

I sidste debat skiltes vandene lidt, nu kan det være, at vi kan få dem samlet igen.

Jeg vil gerne takke ministeren for den lange og saglige og meget komplicerede redegørelse. Jeg tror ikke lige, man havde forestillet sig, at det skulle være så kompliceret en sag, når man taler om højdrægtige dyr, men det er det altså.

Vi har en EU-regel om transporttid på over 8 timer og 10 pct.-reglen, og det tror jeg alle er enige i er godt, og der skulle ikke være nogen problemer.

Men hvis vi laver skrappe nationale regler ved transport på under 8 timer, så ødelægger vi måske dyrevelfærden, for ved under 50 km gælder denne her 10 pct.-regel, men ved over 50 km er der ikke nogen regel, som det er nu. Det kunne jo foranledige nogle til at forlænge transporten en lille smule og dermed gøre den lovlig. Det er nok noget, vi skal have set på i fællesskab, og da der ikke er nogen kommentarer til det fra forslagsstillerne, ville jeg gerne høre, om man har gjort sig nogle overvejelser omkring det.

Så er der et andet problem her i beslutningsforslaget. Vi skulle måske have defineret »dyr«, om der er tale om rene produktionsdyr. Her tænker jeg på, hvordan reglerne ville være med hensyn til slagtning, hvis der f.eks. var tale om rådyr eller andre dyr. Jeg kunne godt ønske mig en præcisering eller en definition på begrebet »dyr« fra forslagsstillerens side.

Jeg et spørgsmål til. Vi skal også sikre os, at en drægtig ko, der har gået i en fold, hvor man jo ikke altid kender undfangelsestidspunktet, kan komme fra folden og hjem i stalden om vinteren. Der kunne vi også få problemer med 10 pct.-reglen. Det er ikke lige kommenteret af forslagsstillerne.

Kl. 13.55

Vi kunne jo komme i den frygtelige situation, at hvis vi opdagede det for sent, så skulle dyret stå og fryse ude på marken hele vinteren, eller det skulle gå hjem, eller det skulle slagtes for ikke at stå ude og fryse, og der løber vi ind i et andet problem med hensyn til fostret.

Så der er nogle problemer i det her beslutningsforslag fra SF. Det er ikke problemer, vi er uenige om, men nok problemer, vi skal arbejde

videre med i udvalget, for alle intentionerne tror jeg vi er enige i.

Jeg har set i bemærkningerne med hensyn til transport af drægtige dyr, at der er noget med en eftertid på transport op til 7 dage for kvæg. Nu har hr. Kristen Touborg været lidt ude efter dansk landbrug, men her må jeg glæde mig over, at dansk landbrug selv foreslår – så vidt jeg husker – 14 dage. Så det er ikke sort alt det, der kommer fra landbrugets side.

Alt i alt er det et lidt vanskeligt forslag, og livet skal jo heller ikke være let, men det er altid en trøst, at alternativet er endnu værre.

Vi vil se på det her med positive øjne under udvalgsbehandlingen og se, om vi kan komme til en fornuftig løsning sammen.

Inger Bierbaum (S):

Vi har flere gange her i Folketingssalen været enige om, at dyrevelfærd skal prioriteres meget højt og specielt de forfærdelige dyretransporter, som vi har set gengivet i medierne, ja, de skal stoppes.

Den brede enighed har heldigvis betydet, at der nu langt om længe er begyndt at ske noget. Det er dog kritisabelt, at regeringen har valgt at overskride tidsfristen for de forbedringer, som Retsudvalgets beretning har lagt. Regeringen har haft tid siden maj 2002 til at lave bekendtgørelsesforbedringer, men det har åbenbart ikke været tid nok. Derfor er jeg glad for tonerne i den lange forespørgselsdebat, som vi lige har været igennem. Det er rart at se, at vi kan blive enige om at forbedre dyrevelfærd.

SF's beslutningsforslag, som vi behandler nu, er fint i tråd med den holdning, Socialdemokraterne har. Forslaget tager fat på noget af det meget konkrete, som er helt uacceptabelt, helt uetisk, nemlig både transport og slagtning af højdrægtige dyr i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden.

Det er også grundlæggende for mig, at et foster, der er så langt i sin udvikling, også har retigheder. Derfor er det kun rimeligt, at det næsten færdigudviklede foster har ret til dyrevelfærd på samme måde som alle andre dyr og ikke risikerer en langsom kvælning.

Forslaget fokuserer altså både på transport og slagtning af de højdrægtige dyr. Vi har i lang tid diskuteret emnet, og jeg forstår nu, at også regeringen er positiv. Så et klart, generelt forbud med visse undtagelser både mod transport og slagtning af højdrægtige dyr er nødvendigt. Dyr,

der er højdrægtige, og afkommet fortjener en bedre behandling end den, de får i dag.

Derfor støtter Socialdemokratiet SF's forslag:

Christian H. Hansen (DF):

Forslaget her fra SF om forbud mod transport og slagtning af højdrægtige dyr kan jeg fra start af meddele, at Dansk Folkeparti bakker op om. Det kan være, at vi skal have opklaret nogle af de ting, som også de to foregående ordførere har været inde på, under det kommende udvalgsarbejde, men hvis vi er enige om at gøre det lidt hurtigt, når vi er så enige om forslaget, så ser vi egentlig frem til en ganske hurtig og givtig sagsbehandling på det her område.

Jeg vil også sige, at i den forespørgselsdebat, vi havde før om F 27, havde vi også en pind inde omkring det her, så skulle beslutningsforslaget af en eller anden årsag ikke blive vedtaget, så har vi med et godt flertal i hvert fald sikret, at det alligevel bliver til noget på baggrund af den debat, vi havde før. Det kan vi så bare glæde os over.

Men med lov til at deltage i nogle af de spørgsmål, der eventuelt kan stilles under udvalgsbehandlingen, bakker Dansk Folkeparti op omkring det her forslag.

Kl. 14.00

Else Theill Sørensen (KF):

Det Konservative Folkeparti er også generelt positive over for intentionerne i beslutningsforslaget. Vi vil meget gerne medvirke til at stramme op på reglerne om transport og slagtning af højdrægtige dyr.

Jeg vil afholde mig fra at gå ind i de tekniske detaljer, hvis kompleksitet klart fremgik af ministerens tale.

Jeg har så også nogle problemer med definitionen af, hvad et dyr er. Hr. Karsten Nonbo nævnte det i forbindelse med slagtning. Jeg vil godt nævne et andet problem i forbindelse med transport, selv om jeg går ud fra, at det ikke er sådan noget, man har ment: Hvis hunden derhjemme, som skal have hvalpe om 14 dage, skal med på ferie i København, så må den vel godt det, selv om vi bor i Jylland, og den altså skal transporteres over disse afstande.

Det betyder bare, at vi skal have præciseret, hvad det er for nogle dyr, det handler om. Jeg tror ikke, vi er uenige om det, og vi vil også se meget positivt på behandlingen og ser frem til udvalgsbehandling af forslaget.

Morten Østergaard (RV):

På vegne af fødevarerordfører Martin Lidegaard skal jeg fremføre følgende:

Det Radikale Venstre går ind for, at vi behandler dyr ordentligt og på en måde, så de ikke lider unødigt. Vi kan selvfølgelig ikke acceptere, at fostret lider kvælningsdøden eller på anden måde mishandles. Det har vi tidligere givet udtryk for, og derfor vil vi støtte op om alle gode tiltag til at skabe bedre forhold for dyrene.

Vi er derfor positive over for forslaget, men ser gerne, at regeringen i forbindelse med udvalgsbehandlingen giver et kvalificeret bud på, hvor snittet skal lægges i forhold til den skærpe, som SF forslår.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi er selvsagt fra Enhedslistens side overordentlig positivt indstillet over for det forslag til folketingsbeslutning, som her er fremsat af SF.

Man kan sige, som hr. Christian H. Hansen var inde på, at vi jo allerede er kommet et godt stykke af vejen med det forslag til vedtagelse, som Folketinget besluttede for ganske kort tid siden, så vi står jo ikke på bar bund i sagen. Tværtimod har vi et grundlag.

Men vi støtter SF's forslag. Vi er selvfølgelig også interesseret i, at vi kommer til bunds i den overordentlig lange, komplicerede liste af mærkelige regler, som ministeren gennemgik, under udvalgsarbejdet. Så vi vil gå ind i det med en positiv holdning.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

For Kristeligt Folkeparti er ansvarlig, etisk håndtering af natur og dyreliv utrolig vigtig. Vi har ligesom de fleste andre ikke meget tilovers for dem, der behandler dyr uden etisk pli, og derfor arbejder vi også på det område for, at etikken sættes før økonomien.

På baggrund af vores etiske ståsted er vi derfor enige i forslagets intentioner om at forbyde transport og slagtning af dyr i den sidste del af drægtighedsperioden.

Når vi således har markeret vores positive indstilling til forslagets intention, vil jeg dog også godt her gentage mine overvejelser vedrørende drægtighedsperioden fra forrige debat, nemlig at forbuddet må bero på en nærmere biologisk vurdering af de forskellige arters drægtighedsperiode og dyrefostrenes udvikling.

Ud fra denne vurdering må man så forsøge at finde en passende tidsramme for forbuddet, af-

hængig af dyreart, og indsnævre forslaget til at omhandle de specifikke arter.

Kristeligt Folkeparti er umiddelbart positive over for forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører for forslagsstillerne.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten her. Det er jo ikke hverdagskost, at SF fremsætter et beslutningsforslag, som der principielt er fuld enighed om hele vejen rundt fra regeringen til Enhedslisten.

Jeg vil ikke sige, det er første gang, men de gange, jeg har oplevet det, kan nok tælles på forholdsvist få hænder, så på den måde er det i hvert fald lidt af en særlig dag for undertegnede.

Kl. 14.05

Jeg mener også, at det er et område, som indebærer, at det er meget vanskeligt at være imod, i hvert fald imod intentionerne og princippet om, at den form for dyremishandling er helt uacceptabel. Derfor kan man godt undre sig lidt over, at vi ikke er kommet dertil tidligere, men sådan er det, og det kan der være så mange grunde til.

Jeg vil også gerne i lighed med, hvad ministeren meddelte, medgive, at der EU-retligt er et problem i forbindelse med 50 km og 8 timer, og jeg er helt tilfreds med, at regeringen har bedt Det Veterinære Sundhedsråd om at komme med udtalelser. Jeg tager det nemlig som udtryk for, at man, hvis det er muligt, vil indføre et forbud. Men det skal kunne være inden for EU-reglerne. Det ser jeg frem til med fortrøstning.

Jeg er også helt enig med ministeren i, at der naturligvis er de undtagelser, der er nævnt i beslutningsforslaget, hvor det drejer sig om komplicerede fødsler, som en dyrlæge ikke vil kunne klare på stedet, men hvor han må have yderligere hjælp.

Også spørgsmålet vedrørende slagtning siger ministeren, at man har sendt til vurdering i Det Veterinære Sundhedsråd, og det finder jeg også er helt i orden. Vi skal naturligvis ikke tage beslutninger, som ikke er tilstrækkeligt underbygget, og da det vil være et spørgsmål om måner eller i hvert fald uger, inden sagen kan være på plads, så er det for mig at se helt fint. Jeg har også hæftet mig ved, som ministeren sagde, at Landbrugsrådet har anbefalet, at vi tager tiltag i den retning.

Ligeledes synes jeg, at Dansk Kvægs initiativ om at lave en frivillighedsordning er udmærket, men det skal ikke begrunde, at vi undlader at lovgive. Jeg har jo i forbindelse med forskellige frivillighedsordninger set, at det godt kan gå lidt skævt i den sidste ende, hvis ikke alle har forstået, at en frivillighedsordning er alvorligt ment.

Men stor enighed. Det var næsten, som om Venstres ordfører, hr. Nonbo, i forlængelse af den seneste debat ledte efter hår i suppen, for så stor en enighed kunne der vel heller ikke være. Jeg er naturligvis helt enig i, at det, vi snakker om, er produktionsdyr for at besvare et af hr. Nonbos spørgsmål.

Så siger hr. Nonbo, at det vel skal være sådan, at man kan få dyrene hjem i stalden om vinteren. Nu er det faktisk sådan, at dyr skal have adgang til en stald om vinteren, så det er ikke dér, problemet ville være. Hvis det endelig var, så ville det være om sommeren, men jeg har forstået på den bekendtgørelse, der foreligger, at det ikke giver noget problem.

Så skal jeg endelig sige til De Konservatives ordfører, der var bekymret for, om hun kunne få lov at tage sin hund med til København, hvis vi vedtager det her, at det godt kan lade sig gøre.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import og handel med skind, pelse og produkter fremstillet af kæledyr.

Af Christian H. Hansen (DF) m.fl.
(Fremsat 10/12 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der har i den senere tid været en del omtale af produktion af hunde- og katteskind i nogle østasiatiske lande. Bl.a. har tv vist nogle meget forfærdelige billeder af hunde og katte, som på en ufattelig grusom måde er blevet aflivet med henblik på pelsning.

Mishandlingen foregik i Fjernøsten, men det blev oplyst, at nogle af de skind, som var blevet produceret på denne uhyggelige måde, blev kanaliseret til Europa og solgt til forbrugerne, men solgt under falsk varebetegnelse.

Kl. 14.10

Mange mennesker, der har fulgt debatten om den asiatiske produktion af hunde- og katteskind, har haft behov for at markere deres afsky over for den produktion. Der har været iværksat flere underskriftsindsamlinger, og jeg har modtaget et meget stort antal underskrifter, faktisk op mod flere hundredtusind, fra folk, der føler, at der må gøres noget for at hindre den trafik.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er utrolig flot, at mange borgere, når det drejer sig om en sådan sag, hvor det ikke drejer sig om deres eget liv og lykke, men om nogle helt generelle moralske og etiske principper, simpelt hen ikke vil finde sig i det, og i det her tilfælde gør et kæmpe-mæssigt stykke arbejde i form af en underskriftsindsamling for at markere deres afsky, men også for at markere behovet for, at der skulle tages en politisk stilling.

Det er klart, at jeg som minister for dyrevelfærd på det skarpeste tager afstand fra en så grusom behandling af dyr, ligesom produktionen af pels fra hunde og katte efter min mening i øvrigt også rejser nogle meget væsentlige principielle dyreetiske spørgsmål.

Jeg føler det i den forbindelse også stødende, at mange forbrugere skal leve med risikoen for, at de uforvarende kommer til at støtte den her uacceptable produktion af hunde- og katteskind. Jeg mener derfor også, at vi må gøre, hvad vi kan for at forhindre, at produkterne overhovedet afsættes på det danske marked.

Som jeg tidligere har nævnt i besvarelsen af et folketingsspørgsmål, og det folketingsspørgsmål er også medtaget som bilag til beslutningsforslaget, er det ikke umiddelbart muligt at vurdere, om et hunde- eller katteskind er blevet produceret under dyreværns-mæssigt forsvarlige forhold.